

गच्छन्तं गच्छन्ति तं बुधः ॥४१॥ सूक्ष्मं लिङ्गं ज्ञानेन तरेति अतिक्रम्य गच्छन्ति ते सूक्ष्मज्ञानतः सूक्ष्मज्ञानतः सः सूक्ष्मपुरुषः ॥४२॥ ४३॥ ४४॥ ४५॥ दिव्योऽनांशं इति अद्विष्टो
 तान्नः सार्वभौमत्वे ॥४५॥ अचुक्षुः संतीति पाठः स्मृच्छः तत्त्वे अनाशेषिते रूपे विषये कथयन्ति ॥४७॥ त्रिधा पाक्यसंज्ञे त्रयेऽत्रो तस्मात् त्रिधा नयज्ञे त्रिधर्षः ॥४८॥ अतः यज्ञः सत्यं सफलं यो निःश्रद्धा सत्ये
 ॥४९॥ यज्ञपतेऽश्रोत्रादिभावेन रात्र्यादीनि निरूपयति रात्रीति ॥५०॥ ५१॥ कालस्य यो निमेषाहं देति ॥५२॥ सत्तद्भूयं देति ॥५३॥ असत्तत्वायाकावो ॥५४॥ अक्षोप्रमिश्रणो नलो वायुः स्वमनो बुद्धिरहं

यत्कल्याणपरमं लाभं नाधिकं मन्यते बुधः ॥ यं सूक्ष्मं परमां प्राप्तिं गच्छन्तव्यमक्षयं ॥५१॥ यं साक्षात्पुण्यं तत्त्वज्ञाः साख्यं शास्त्रं विचारदाः ॥ सूक्ष्मज्ञानतः सूक्ष्मं ज्ञा
 त्वा मुच्यंति बंधनैः ॥५२॥ यंच वेदविदो वेद्यं वेदं ते च प्रविष्टितं ॥ प्राणायामपरा नित्यं यं विशेषं विजपंति च ॥५३॥ ५४॥ कारथ्यमारुह्य ते विजोति मे भूवं ॥ अयं स दे
 क्षिणोत्तरे ॥ एनं प्रजापतिः पूर्वमाराध्य बहुभिः स्तुते ॥५४॥ अयं च पितृयानां चंद्रमा द्वारमुच्यते ॥ एष काष्ठादिशब्दे च संस्मर्युगादि च ॥५५॥ दिव्या दिव्यः परो लाभः अयने द
 भिर्यत्रिधा वेद्यं जहृत्य धर्षे वोधरे ॥ सामभिर्न्ये च गायंति सामगाः ऋद्धबुद्धयः ॥५६॥ ऋतं सत्यं परं ब्रह्म स्तुवंत्या थर्वणादि जाः ॥ यज्ञस्य परमायोनिः
 पतिश्चायं परः स्मृतः ॥५७॥ रात्र्यहः श्रीत्रनयनः पक्षमासश्चिरो भूजः ॥ ऋतुवीर्यस्तपो धैर्यं ह्येह गुह्यो रुपादवान् ॥५८॥ मृत्युर्यमो ह्युता शश्वकालः संहार
 वेगवान् ॥ कालस्य परमायोनिः कालश्चायं सनातनः ॥५९॥ चंद्रादित्यो सनक्षत्रो ग्रहाश्च सह वायुना ॥ क्रवः सप्तर्षयश्चैव भूतनाः सप्त एव च ॥५९॥ प्रधा
 ने महदव्यक्तं विशेषांतं सैवेकृतं ॥ ब्रह्मादिसंबपर्यंतं भूतादिसदसच्चयत् ॥५३॥ अक्षो प्रकृत्यश्चैव प्रकृतिभ्यश्च यः परः ॥ अस्य देवस्य यद्भागं कृत्स्नं संप
 रिवर्तते ॥५४॥ एतत्परममानंदं यत्तच्छाश्वतमेव च ॥ एवागतिर्विरक्तानामेष भावः परः सतो ॥५५॥ एतत्सदमनुदिगमेतद्ब्रह्म सनातनं ॥ शास्त्रवेदांग
 विदुषामेतद्व्याने परंपदं ॥५६॥ इयं सा परमाकाष्ठा इयं सा परमाकला ॥ इयं सा परमासिद्धिरियं सा परमाशक्तिः ॥५७॥ इयं सा परमाशक्तिरियं सा निर्वृतिः
 परा ॥ यंप्राप्य कृतकृत्याः स्मदस्य मन्यंत्ये योगिनः ॥५८॥ इयं तु ह्यिरियं सिद्धिरियं स्मृतिः ॥ अध्यात्मगतिरिद्वानां विदुषां प्राप्तिरव्यया ॥५९॥
 कारश्च परः मायावी अस्य माया विनः भागं अंशं कृत्स्नं प्रपंचजातं ॥५४॥ एतस्मात्परमं आनंदमया दीप्तरादपि परं च ह्यं आनंदमात्रं तदेव शाश्वतं येन पूर्वव्याम शाश्वतत्वं दर्शितं ॥५५॥ अध्या
 ने परंपदं पदप्रापकं ॥५६॥ सति सा काष्ठा सा परा गतिरिति प्रसिद्धा ॥५७॥ निर्वृतिः स्तुवं ॥५८॥ श्रुतिरिति श्रीत्रादि ज्ञान्याऽनुभूतिः इष्टानां योगिनां अध्यात्मगतिः प्रत्यक्षावप्यरूपा गतिः विदुषां अहं
 ब्रह्मास्मीति ज्ञानतां अव्यया अपुनरावर्तिनी प्राप्तिः ॥५९॥